

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010636
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518010636.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci obžalovaného U. E., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného U. E. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/69/2018 zo 06.11.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného U. E., nar. XX.XX.XXXX v L. zamieta.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 06.11.2018, sp. zn. 3T/69/2018 bol obžalovaný U. E. uznaný za vinného z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 09.06.2018 v čase od 19:30 hod. do 22:50 hod. v Bratislave na Úderníckej ulici v areály bývalej H., fyzicky napadol poškodeného J. R. tým spôsobom, že ho niekoľkokrát udrel päťou do oblasti tváre, kopal ho a následne vytiahol nôž, ktorým zaútočil na poškodeného, pričom ho niekoľkokrát s nožom v ruke zasiahol do oblasti tváre, hlavy a hornej časti tela, čím mu spôsobil rôzne zranenia, konkrétne pomliaždenie tváre s krvnou podliatinou okolo oboch očí, reznú ranu v oblasti ľavého líca v úrovni lícnej kosti veľkosti 1 cm, reznú ranu v oblasti ľavého líca veľkosti 3 cm, reznú ranu v oblasti sánky vľavo šikmého priebehu veľkosti 3,2 a 1 cm, reznú ranu v oblasti brady veľkosti 1 cm, pomliaždenie bočnej plochy krku vľavo s krvnou podliatinou, pomliaždenie hlavy s krvnou podliatinou za ušnicou, reznú ranu v oblasti ľavej polovice hrudníka v úrovni dolného okraja rebier hĺbky 2 cm, reznú ranu bočnej brušnej steny vľavo siahajúca do hĺbky 3cm, reznú ranu na zadnej ploche pravého ramena veľkosti 8 cm a reznú ranu na malíčkovej strane dlane ľavej ruky veľkosti 5 cm, pričom tieto zranenia si objektívne vyžiadali lekárske ošetrenie s predpokladanou dobou práceneschopnosti 5 až 7 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci noža s čiernou rúčkou, pripojeného k spisu.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. zák. súd poškodeného J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. 9, L. s nárokom na náhradu škody, odkázal na civilný proces.

Prvostupňový súd v úvode odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vyhlásenie obžalovaného U. E. o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a preto odôvodnenie zameralo len na otázky súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu a náhrade škody, nakoľko aj kladne odpovedal na otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. Poukázal na jeho predchádzajúce odsúdenia, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré ustálil v pomere 1:2 a zistil iba jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., preto ukladal trest za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. pri prevahe priťažujúcich okolností na spodnej hranici trestnej sadzby upravenej v rozmedzí 6-10 rokov a súčasne mu uložil trest prepadnutia vecí - nôž, ktorý použil na spáchanie trestných činov a ktorého vlastníkom sa stal štát.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný U. E. a to písomným podaním doručeným okresnému súdu 03.12.2018 (č.l. 249), v ktorom poukázal, že spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, svoju trestnú činnosť doznal, oľutoval a preto uložený trest považuje za neprimeraný, pričom nesúhlasil s nárokom škody v sume 700 Eur, ktorú si uplatnil poškodený. Záverom dodal, že výška trestu je neprimeraná a žiada odvolací súd, aby mu znížil trest.

V písomných dôvodoch doručených Okresnému súdu Bratislava V dňa 03.12.2018 prostredníctvom obhajcu uviedol, že nôž, ktorý počas útoku na poškodeného držal v ruke nebol v „útočnej polohe“, ale držal ho celý v dlani, takže nebol a ani nemohol byť použitý na priamy útok na poškodeného. Preto bol poškodený týmto nožom iba poškriabaný. Keby na neho predmetným nožom zaútočil, poškodený, ktorý je subtilnej postavy, by utrpel omnoho vážnejšie poranenia, než aké v skutočnosti utrpel. Poškodený po konflikte s ním len vyhľadal lekárskej ošetrovaniu a ani nebol práceneschopný. V žiadnom prípade mu nechcel spôsobiť život ohrozujúce poranenie. Chcel len aby jeho družke dal pokoj. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa v časti vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží primeraný miernejší trest.

K odvolaniu obžalovaného U. E. sa Okresná prokuratúra Bratislava V nevyjadrila.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo za splnenia podmienok v § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti poškodeného J. R..

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomných dôvodov odvolania a navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil výrok o treste a uložil obžalovanému miernejší trest.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí uviedla, že je toho názoru, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil všetky skutkové zistenia, uložil správny a zákonný trest a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný U. E. na verejnom zasadnutí uviedol, že mu je to strašne ľúto, chránil si iba svoju družku pred násilníkom.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného U. E. nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného U. E. a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaného U. E. poučil súd o jeho právach, urobil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.11.2018 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., následne prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanej položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedala kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 8 Tr. por. tiež rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal skutok a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal len výrokom o treste, ktorý bol napadnutý prejednáváním odvolaním obžalovaného.

Úvodom je potrebné uviesť, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por., podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke rozhodovania o druhu a výmere uloženého trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu a v ďalšom na ňom odkazuje s tým, že považuje, na podklade podaného odvolania, za potrebné zdôrazniť nasledovné:

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že dostatočným a vystihujúcim všetky zásady ukladania trestov je trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov na spodnej zákonom upravenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa skutku doznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Rovnako nepochybil okresný súd, keď zistil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. spočívajúce v tom, že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestnú činnosť odsúdený. Doposiaľ bol trikrát súdne trestaný pre drogovú a majetkovú trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 9T/55/2017 zo dňa 29.11.2017, právoplatným 07.03.2018, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou do 08.03.2019, teda žalovanej trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia a preto pri uznaní viny a vzhľadom na rozpätie trestnej sadzby mu nebolo ani možné ukladať podmienený trest, ale iba represívny.

Za situácie, keď pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol v pomere 1:2, pri ukladaní trestu za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. pri prevahe priťažujúcich okolností správne súd zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu pri prísnejšom trestnom čine a to zločine ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorého základná trestná sadzba je 4-10 rokov a zvýšená spodná hranica o jednu tretinu je 6 rokov. Vzhľadom na túto skutočnosť vychádzal prvostupňový súd z takto upravenej trestnej sadzby avšak vzhľadom na zásadu individualizácie trestu, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho pomery a následky uložil obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby v trvaní 6 rokov. Prvostupňový súd pri takto vymeranom treste, ako aj pri určení samotného druhu trestu, vychádzal zo zásad ukladania trestov.

Odvolačný súd považuje za potrebné ďalej zdôrazniť, že úlohou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je sledovanie a dodržiavanie zásady humanizmu, ako jednej zo základných zásad trestného práva a to predovšetkým tak, že trest má spôsobiť len takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. Je pri tom potrebné prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Uvedené atribúty, relevantné pri určovaní druhu a výmery trestu, je nevyhnutné hodnotiť komplexne a vo vzájomných súvislostiach.

Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému prvostupňovým súdom vo výmere 6 rokov je na spodnej hranici trestnej sadzby, ide o trest uložený na základe zákona, v súlade s ustanovením § 34 Tr. zák., podľa ktorého páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Nepochybil okresný súd ani v zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody a takýto trest aj vykonal.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolacie námietky obžalovaného U. E. považuje odvolací súd za neopodstatnené, čo do uloženého trestu odňatia slobody.

Výrok rozsudku do trestu prepadnutia veci a náhrade škody nebol napadnutý odvolaním.

S poukazom na všetky relevantné okolnosti prejednávaneho prípadu krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.